

Ronjan pentturuosi
Katja Makkonen

Ronjan pentuvuosi

Katja Makkonen
Ronjan pentuvuosi
ISBN 978-952-67039-7-8

© 2010 Muruja-kustannus/ Iskukirjat (Osk Innetti)
Sivunvalmistus: Tiina Rovio
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Nordestedt, Saksa

www.iskukirjat.net

Katja Makkonen
Ronjan pentuvuosi

**Kirja perustuu Katjan ja Ronjan
vuonna 2008 avattuun verkkoblogiin,
jonka löydät osoitteesta
<http://ronjaleo.vuodatus.net>**

ALKUSANAT

Koiranpentu on ihana. Pienessä hetkessä se on valloittanut kaikkien sydämet. Kaikki hellivät ja rakastavat sitä. Rakkauden lisäksi koiranpentu tarvitsee kuitenkin myös rajoja ja opettamista, jotta siitä kasvaisi yhteiskuntakelpoinen koira. Siksi ensimmäiseen yhteiseen vuoteen kuuluukin iloisten yhdessä olon hetkien muassa myös monia pettymyksiä.

Koiranpennun omistajan ensimmäinen vuosi on täynnä työtä. Pentu täytyy saada ymmärtämään mitä saa tehdä ja mitä ei. On saatavilla runsaasti tietoa, ohjekirjoja internet-sivustoja, kursseja, mutta koiranpennun kasvatukseen kannattaa varata mukaan erityisesti kekseliäisyyttä, maalaisjärkeä ja malttia.

Koiranpentu tarkkailee ympäristöään koko ajan. Se kuulee äänesi, vaikka et sitä korottaisikaan. Jos se ei reagoi kutsuusi, tarkoittaa se sitä että pentu ei vielä tiedä, mitä siltä tahdotaan. Sen kanssa täytyy opetella puhumaan yhteistä kieltä.

Tässä kirjassa pääset seuraamaan Leonberginkoira Ronjan ensimmäistä vuotta. Kirja perustuu Ronjan blogiin, jota on kirjoittanut vuorollaan Ronjan ”äippä” ja vuorollaan taas Ronja. Koiran päässä saattaa liikkua hyvinkin erilaisia ajatuksia, mitä omistajallaan. Niiden tulkitseminen on haastavaa työtä. Opettelemalla lukemaan koiran ilmeitä, oppii itsekkin paljon uutta koiran käyttäytymisestä.

Kirjaa lukiessa on hyvä muistaa, että koiran kasvatuksessa on yhtä monta tapaa, kuin koiranomistajaakin. Kukaan ei ole seppä syntyessään, eikä oppaat kerro kaikkea. Jos koulutusmetodi ei toimi, kouluttajalla on oltava rohkeutta muuttaa sitä. On mahdollista, että juuri sinun pentusi onkin varsin kovatahtoinen ja joudut tekemään sen kanssa tavallista enemmän työtä. Valitettavan usein saa lukea

lehti-ilmoituksia, joissa koiraa tarjotaan uuteen kotiin "pitovaikeuksien" vuoksi. Pitovaikeudet eivät yleensä ole sen suurempia ongelmia, kuin kouluttajan tietämättömyys, kyvyttömyys ja alkuinnostuksen laantuminen. On toki todellisiakin syitä, vaikkapa yllättävä allergia, mutta useimmiten syy löytyy siitä, että omistaja ei ole paneutunut koiransa opettamiseen riittävästi. Sitä varten on saatavissa asiantuntevaa tukea esimerkiksi paikallisista koirakerhoista. Apua pitää uskaltaa vain pyytää.

Kirjan loppuosaan olemme vielä koonneet tiiviin tietoisikun niistä oivalluksista, joita me olemme kokeneet kuluneen vuoden varrella. Toivottavasti niistä on apua myös teille.

Kiitos:

- Perheelle, kun olette jaksaneet jakaa kanssani "koirahömpötyksen"
- Kasvattajalle "maailman parhaasta" koirasta, sekä "puhelinneuvonta-palvelusta".
- Maritalle, pentukoulun "pomolle" sekä Eilalle "etäneuvojalle" kaikista opeista.
- Hannalle ja Nanalle, nettiblogimme ahkerimmille kommentoijille.
- Kaikille treenikavereille ja lukijoille, jotka olette kannustaneet ja "potkineet" eteenpäin.

Katja ja Ronja

Odotus, osa I

22.5.2008 - 22:53

Koiramme Nessa nukkui pois perjantaina ja jo viikonloppuna oli pakko soittaa kasvattajalle ja kysellä koiranpennuista.

Kotiin oli äärettömän vaikea mennä. Vaikka koko perhe oli paikalla talo oli tyhjä, kun koiraa ei enää ollutkaan.

Läheinen tätini nukkui pois syövän uuvuttamana joulukuussa 2007. Hoitokodissa vietettyjen käyntien aikana oli juteltu kaikesta, myös Nessan nisäkasvaimista.

Muutamaa viikkoa ennen kun tätini nukkui pois hän sanoi: älä ole huolissasi, kun Nessan aika tulee niin minä pidän siitä huolen. Minä olen sitä jo "siellä" odottamassa. Erikoinen yhteensattuma näiden pentujen kohdalla on se, että niiden luovutus on juuri silloin kuin olisi ollut tätini syntymäpäivä.

Pentueessa on kolme tyttöä ja neljä poikaa. Aivan mahtavia pikku "virtahepoja" ovat kaikki. Minun on vaikea erottaa niitä toisistaan enkä erotakkaan.

Perheen kesken mietittiin kutsumanimeä pennulle. Listassa oli paljon vaihtoehtoja joista etsiskelimme sitten sellaista, joka kaikkien perheenjäsenten mielestä oli suuhun sopivia. Emme päässeet ratkaisuun, kunnes yhtäkkiä listan ulkopuolelta mieleen juolahti nimi Ronja. Kaikille tuntui sopivan Ronja-nimi ja niinpä päätimme, että tulevat pennun nimi on Ronja. Erikoinen yhteensattuma on sekin, että kun myöhemmin selailin kalenterista, että milloin on Ronjan nimipäivä, sattui se samalle päivälle milloin poikamme syntymäpäivä on. Muiden perheenjäsenten syntymäpäivän kohdalla oli vain miesten nimipäiviä.

Nyt vain sitten odotellaan. Päivät ovat pitkiä ja talo tyhjä. Varmasti odottavan aika vielä palkitaan. Kiitos kasvattajan perheelle ystävällisestä vastaanotosta kun pentuja kävimme katsomassa.

Kommentit 2 kpl:

Mallu & Leot kirjoitti 23.5.2008 - 17:28

Tervetuloa nettimaailmaan. On se kivaa, kun on taas yksi blogi lisää, jota voi käydä kurkkimassa. Lämmin osanottomme vielä kerran. Odottavan aika on varmaan pitkä, omaa karvapalleroa odotellessa. Kohta täyttää pennuntuoksu ja hörvellys kotinne. Mukavaa kevättä ja alkavaa kesää teille kaikille!! T. Mallu & leoeläimet

Hanna ja Nana kirjoitti 23.5.2008 - 21:10

Kiva, että olet laittanut blogin. :) Kaikkea hyvää tähän pennunodotusaikaanne!

Kohta on jo juhannus ja saatte oman kullannurunne kotiin. :)

Koirankoppi 23.5.2008 - 21:46

Ideanikkari vauhdissa. Varastosta löytyy yllättävän paljon käyttökelpoista.

Kopin lattiaa varten oli varastossa kuin sopivasti vanha pirttipöytä ja kas mikä sattuma penkit olivat yhtä pitkiä. Niistä syntyi lattia koppiin. Löytyipä vielä mitkä lie vanhat sängyn laidat, johon lattian sai helposti kiinnitettyä. Onneksi miehellä oli jemmassa terassin tekoa varten upeita rautojakin millä tolpat sai pystyyn. Sisäremontista oli jäänyt hirsi paneleita, jotka olivat hienoa seinämateriaalia. Tuskinpa niitä enää olisi muuhun tarvittukaan :) .Villat seinän väliin ostettiin, samoin kattuhuopa. Eivät ole ihan vaaterissa nuo paneloinnit mutta olenkin sanonut kaikille, että sitten suoristan jos koira valittaa että pistävät silmään.

Lautamateriaalit loppuivat kesken mutta eipä hätä ole tämän näköinen. Nurkka-ovenpieli-listat tehtiin sitten pätkistä. On aika hurjan näköinen nyt, kun osa on pohjamaalattuja lautoja. Huomenna päästään muksujen kanssa maalaamaan, jos ei sada vettä. Oviaukkoon tulee tietenkin vielä jokin kangas/matto systeemi. Ei musta kyllä huopakaton asentajaa tule. Huovan muruset (mitä lie kiven palasia) tunkeutuvat mukavasti sormien sisään ja niitä saa sitten kaivella iltaisin irti.

”Ei mikään varsinainen taidonnäyte”, mutta mielestäni ihan hyvä lähes kierrätysmateriaalista tehdyksi kopiksi. :)

Kun koiranpentu muuttaa taloon, odotettavissa on iloa, kiukkua, surua ja kasapäin oivalluksia.

Tämä kirja kulkee vuoden verran yhteistä matkaa Leonberginkoira Ronjan ja ”äippänsä” Katjan mukana, alkaen pennun tuloon valmistautumisesta, aina ensimmäiseen synttäriläyseen saakka.

Kirja soveltuu mainioksi lukemiseksi kaikille koiraraihmisille, sillä siitä voi hakea käytännönläheisiä vinkkejä, eläytyä pentuvuoden oivalluksiin, selailla pirteää kuvitusta tai vaikkapa sitten lukea sitä koiran kanssa kahden, sillä kirjassa oivalluksistaan kertoo myös Ronja itse.

Ronjan pentuvuosi perustuu Katja Makkosen ylläpitämään Ronjan blogiin, josta on voitu lukea Ronjan ja äipän ajatuksia jo vuodesta 2008 saakka.